Afskedssang

til

Herr Etatsraad, Ridder

B. Thorlacius,

ved hans Afreise til Italien

i Mai 1826.

— μαστεύει δὲ καὶ τέρ-
ψις ἐν ὄμμασι θέσθαι
Πίστιν.

Pind. N. VIII, 73.

Söger og Gammen
for Öine at sætte
visse Daad.

Kiöbenhavn.

Trykt hos Directeur *Jens Hostrup Schultz*,
Kongelig og Universitets-Bogtrykker.

Mel. Skaberen skued' den nyskabte Klode, &c.

Vaarsolen straalerig Livet udbreder,
    Rundt grönnes Marken og Skovenes Top;
Munter heniler til Arbeid og Glæder
    Landboers sunde og kraftfulde Trop;
Snart Ageren bölger med Axenes Frugt,
Mens Blomsten uddufter sin qvægende Lugt.

Skiönnere end og fra höiere Stader
    Lyser os Viisdommens gyldene Sol;
Mægtig omgriber den Seclernes Rader,
    Straaler den spreder fra Pol og til Pol,
Og Frugter den modner til Aandlivets Gavn,
Der adle hver Glæde, formilde hvert Savn.

Hvo har vort Fied giennem Kundskabens Have
    Styret, opflammende villige Id?
Hvo har os ledet til Viisdommens Gave,
    Tolkende Oldtidens Lærdom og Vid?
I mörkere Timer — hvor hented' vi Raad?
Hvo fremmed' vor Stræben med signende Daad?

Skule og Riisbrigh! end lever Jert Minde,
Fromt det bevarer Jer Ætling saa prud;
Lærdom og Godhed Ham Krandsene binde,
Æren Ham smykker paa Sandhedens Bud;
For os Han er Lærer, Velgiörer og Ven;
Vort Födelands Hæder Han kalder igien.

Elskede Lærer! Til Viisdommens Egne
Daadfuld Du drager, at aabne dens Væld.
Alviisdoms Fader Din Bane omhegne!
Krone Din Idræt med Hæder og Held! —
Med Huldrige Mage vor Hylding modtag! —
Snart skienk os at frydes paa Gienkomstens Dag!

Arnesen.